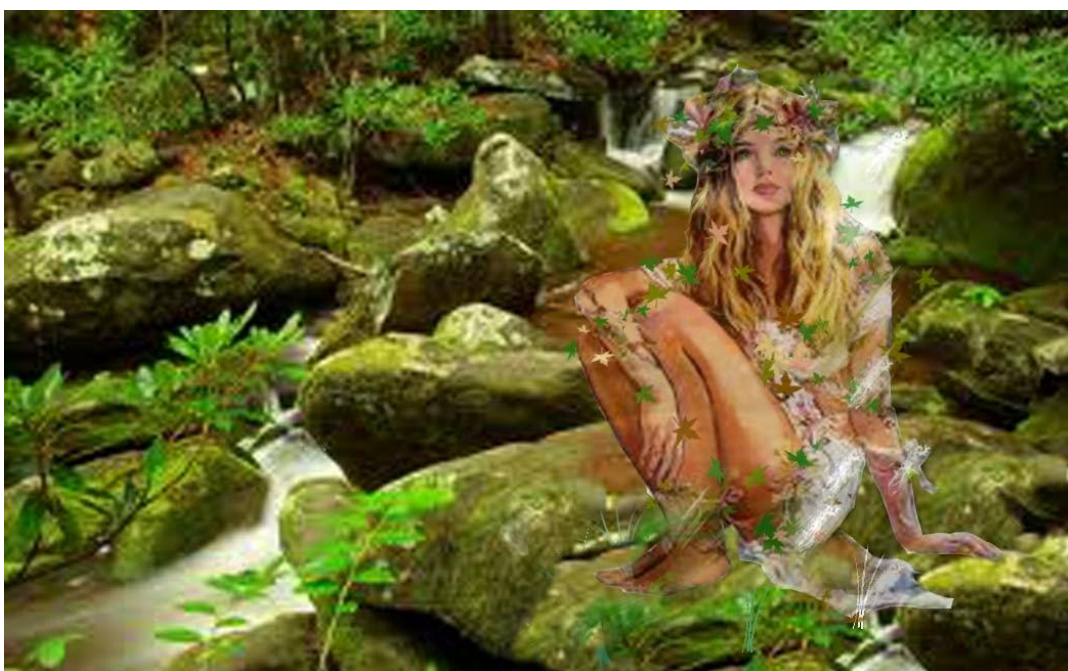


A NINFA DO MANANTIAL



Conta a lenda que en tempos nos que os romanos arrancaban ouro das montañas de Medulas.

Un día o xeneral que estaba a cargo do exercito, Tito Corissio víu a unha ninfa vestida de branco con cabelos longos, que lle cantou unha bela cantiga a carón do manantial.

O romano coa excusa de vixiar os limites da mina, comezou a visitar a fermosa rapaza que cada día lle cantaba a bela cantiga.

Tan profundamente se enamorou ela do xeneral que decidiu chamase a Ninfa Corissia. Pasado o tempo ó ver que o xeneral so lle importaba a súa bela voz, confesoulle o seu amor, pero el rexeitouna.

Nunca mais se volveron a ver.

Un tempo despois Carissio voltaba con todo o seu exercito a cidade de Lucerna. A ninfa Corissia ó verse rexeitada polo único home que amara, comezou a chorar, chorar e chorar durante anos.

Tan profundo era o s eu sentimento, que as súas bagoas chegaron ata a cidade deixandoa no fondo do lago para sempre.

Contan que a Ninfa Carissia vive no lago de Carucedo Durante a noite de San Xoán, soe sair fóra da beira para peitear os seus longos cabelos.

Fonte: Lenda da Ninfa do Manantial.(Carucedo)

Traballo feito por Leyre  lvarez Blanco.
